

1713 ²/₁₂ 37: 1. Beh. af F. t. L. om Tilskud fra Staten til landbrugsfaglig Undervisning m. m. 1714

[Arnth Jensen.]

de har det ikke for godt i Forvejen. Jeg vil gerne understrege, at ogsaa vi er overbevist om, at en saadan Konkurrence ikke vil være til Stede, men jeg kan ikke lade være at sige til den højtærede Minister, at hvis man nærer Betæneligheder dér, maa man i højere Grad overveje, om ikke Ministeren dels ved saa stærkt at lægge Vægt paa, at det skal være større Skoler, og dels ved saa afgørende at opmuntre til Opførelsen af nye Skoler i meget stærkere Grad, end vort Forslag gør det, skaber denne Frygt. Det, vort Forslag tilsigter, er at vække Lysten hos den landbrugsbeskæftigede Ungdom til yderligere teoretisk Uddannelse paa vore alt bestaaende Skoler. Det er det, der er Grundlaget for vore Forslag, og derfor er de to Forslag, som vi har stillet, ikke alene det Forslag, vi behandler her i Dag, men ogsaa Forslaget om Støtte til Skoleophold for unge Mænd og Kvinder, saa nøje knyttet til hinanden. Først ved at tage begge Problemerne op og løse dem sammen, naar man at give vor Ungdom det Tilbud om en videre Uddannelse, vi mener den har Krav paa, og først da naar man efter vor Mening den faglige, undervisningsmæssige Ligestilling mellem Byernes og Landets Ungdom, som de sidstnævnte baade har Ret til og Krav paa.

Vi maa derfor meget beklage, at det, ved at den højtærede Minister kun fremsætter Forslag om den ene Side af Sagen, synes, som om han er vejet tilbage for den efter vor Mening største Opgave, medmindre, hvad der i højeste Grad ikke blot vilde glæde os, men dansk Ungdom, den højtærede Minister finder det af os stillede Forslag om Støtte til Skoleophold saa fortrinligt, at det er hans Agt at give det sin Tilslutning; saa det snarest kan blive ophøjet til Lov. Hvis det er Tilfældet, saa vil jeg sige om den højtærede Minister, der saa tit og saa smukt har talt Ungdommens Sag, at saa har han, som Termanen engang har sagt, slaaet Harpen ej blot til Lyst, men med Livet og dets Tarv for Øje. Imidlertid haaber vi, at dette Forslag, selv om det ikke er paa Dagsordenen i Dag, i en ikke alt for fjern Fremtid kommer til Behandling, og at Ministeren da kan give vore Tanker og Ønsker Tilslutning.

Det Forslag, der ligger her for os, omhandler kun landbrugsfaglig Undervisning og maa vel derfor i særlig Grad siges at imødekomme den mandlige Ungdom. Vi havde ønsket, at det ogsaa havde taget Husgering med, altsaa ogsaa faglig Undervisning for den kvindelige Ungdom. Naar den højtærede Minister ikke har ment dette nødvendigt, er det vel sagtens ud fra den Betragtning, at her paa dette Omraade er Aftenskolelovens Bestemmelser fyldestgørende. Jeg indrømmer gerne, at Husgeringsundervisningens Plads i Aftenskoleloven, baade hvad Etableringstilskud og Driftstilskud angaar, er en saadan, at denne Undervisning meget vel kan gives og ogsaa drives efter denne, men naar vi har medtaget den i vort Forslag, er det ikke blot for at give en vis Ligestilling for Kvinder og Mænd og en vis Valgfrihed mellem de to Kursusformer, men ogsaa for i højere Grad om muligt at lette Vilkaarene for denne Undervisning og at lægge den direkte ud enten til de landøkonomiske Foreninger eller Husholdningsforeningerne.

Der er jo nemlig foruden den Forskel, jeg alt har nævnt, ogsaa den Forskel paa Ministerens Forslag og vort, at Ministeren stiller disse Skoler direkte under Skoledirektionerne, medens vi overlader Ledelsen af Kursus og Ansvar for disse til Foreningerne. Jeg ved ikke, hvorfor Ministeren har valgt at lægge Ansvar hos Skoledirektionen, men jeg antager, at Ministeren har næret en vis Ængstelse for Misbrug ved at overlade baade Drift og Ansvar alene til de faglige Foreninger. Hvis denne Antagelse er rigtig, vil jeg sige, at vi nærer ikke denne Ængstelse. Vi finder fremdeles, at netop ved at lægge Ansvar hos disse Foreninger, lægger vi det dér, hvor det retteligt hører hjemme; og som jeg før har sagt, er det vor Opfattelse, at jo friere man tør give Rammerne, des større Betingelser er der for, at Sagen fremmes.

Udelukket er det vel heller ikke, at den højtærede Ministers Forslag kunde indebære Fare for privat Geschæftmageri. Dette er i hvert Fald udelukket efter vort Forslag, hvor vi lægger det ud til selve Foreningerne. I alt Fald tror jeg, at § 2, Stk. 2, maa ændres i mere tydeliggørende og konkret Retning. Selv om Ministeren i Bemærkningerne søger at tydeliggøre og stramme Paragraf-